

Пролетарі всіх країн, єднайтеся!

МОЛОДІЙ КОШТАР

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ АКСМУ

Рік видання IX. № 43 [899]. ЧЕТВЕР, 11 КВІТНЯ 1968 РОКУ. Ціна 2 коп.

СЕРДЕЧНІ ПОЗДОРОВЛЕННЯ

Від імені ЦК КПРС, Президії Верховної Ради і Ради Міністрів СРСР, від усього радянського народу товариші Л. І. Брежнєв, М. В. Підгорний і О. М. Косигін сердечно поздоровили товаришів В. Ульбрихта, В. Штофа, Й. Дікмана, Е. Корренса, населення Німецької Демократичної Республіки, всіх німецьких трудящих з урочистим і світлим святом — загальнонародним схваленням нової соціалістичної конституції НДР.

Прийняття всенародним голосуванням соціалістичної конституції НДР, підкреслюється у вітальній телеграмі, є подія європейського і загальносвітового значення. На німецькій землі, де ще недавно монополісти і юнкери, фашисти і мілітаристи зображали себе віковичними вершителями долі німецької нації, народ вільно і ясно заявив, що він за соціалізм. Настане час, коли всі німецькі трудящі зроблять такий самий вибір на користь соціалізму, який зробив народ НДР.

Палко бажасмо робітникам, селянам, службовцям, інтелігенції, всьому населенню Німецької Демократичної Республіки нових перемог у будівництві розвинутого соціалістичного суспільства, в піднесенні економіки, науки і культури, в дальшому підвищенні добробуту народу, говориться в телеграмі.

(ТАРС).

ІНФОРМАЦІЙНЕ ПОВІДОМЛЕННЯ

ПРО ПЛЕНУМ ЦЕНТРАЛЬНОГО КОМІТЕТУ КОМУНІСТИЧНОЇ ПАРТІЇ РАДЯНСЬКОГО СОЮЗУ

9 квітня 1968 року відкрився черговий Пленум Центрального Комітету КПРС.

Пленум заслухав доповідь Генерального секретаря ЦК КПРС тов. Л. І. БРЕЖНЄВА «Про актуальні проблеми міжнародного становища і про боротьбу КПРС за згуртованість світового комуністичного руху».

В дебатах на доповідь виступили: тт. В. В. ГРИШИН — перший секретар Московського міськкому КПРС, П. Ю. ШЕЛЕСТ — перший секретар ЦК Компартії України, О. П. ШИТКОВ — перший секретар Хабаровського крайкому КПРС, Д. А. КУНАЄВ — перший секретар ЦК Компартії Казахстану, И. С. ТОЛСТИКОВ — перший секретар Ленінградського обкому КПРС, В. П. МЖАВАНДЗЕ — перший секретар ЦК Компартії Грузії.

Пленум ЦК КПРС 10 квітня продовжував роботу.

До сторіччя В. І. ЛЕНІНА

ЛЕНІНСЬКІ ЧИТАННЯ

Двадцять друге квітня закарбуване в пам'яті людства назавжди — цей весняний сонячний день засвітив для людей геній Леніна.

Кафедра історії КПРС та філософії Кіровоградського педагогічного інституту, відзначаючи День пам'яті В. І. Леніна, розробила для студентів I—IV курсів тематику Ленінських читань, присвячених життю і діяльності вождя революції.

4—5 квітня відбулися перші Ленінські читання. В рефератах було висвітлено такі важливі питання, як зв'язки Володимира Ілліча з Україною (зокрема з молоддю), піклування вождя про обороноздатність країни, дружба Горького та Ілліча, вивчення Леніном іноземних мов, турбота його про народного вчителя.

З цікавими і змістовними рефератами виступили студентки О. Грицишина, В. Обідченко, В. Дем'яненко.

Виступи студентів з читанням рефератів особливо цінні для слухачів постійно діючої в інституті «школи молодого лектора».

Після виступів та обговорення рефератів студенти прослухали грампластинки з записами промов В. І. Леніна «Що таке Радянська влада?», «Звернення до Червоної Армії», «Про селян-середняків» та ін. Затамувавши подих, вслухалися молоді лектори в звуки живої мови, які колись злітали з уст Ілліча, в слова, які півсторіччя тому визначили долю людства.

Ленінські читання триватимуть і далі.
В. МАРІЧЕВА.

ПОНАД двісті молодих дозорців заповнили позавчора просторий зал Палацу культури імені Жовтня. Тут розпочав свою роботу Всесоюзний зональний семінар «прожектористів». Тих, хто приїхав до Кіровограда, вітав другий секретар обкому КП України Д. П. Максименко. Він розповів гостям про наш край, його минулу, людей, які принесли окрасу і велич на береги Ятрані, Інгулу, Південного Бугу, про те, до яких висот вирухив степовик після півкового ювілею країни.

З доповіддю «Про участь комсомольських організацій, штабів і постів «Комсомольського прожектора» в мобілізації сільської молоді на дострокове виконання п'ятирічного плану» виступив завідувачий відділом ЦК ВЛКСМ В. С. Сельников.

Про прогресивні форми організації праці в сільськогосподарському виробництві дозорцям розповів відповідальний працівник Міністерства сільського господарства України І. С. Роман. Як мають діяти прожектористи разом з народ-

ними контролерами? На це запитання дав вичерпну відповідь голова комітету народного контролю Кіровоградської області С. З. Сергієнко. Досвідом ділилися ва-

ТУРБОТИ МОЛОДИХ ДОЗОРЦІВ

НА ВСЕСОЮЗНОМУ ЗОНАЛЬНОМУ СЕМІНАРІ

тажки районних штабів «КП» М. Железний (Льбединський район Сумської області), В. Данилюк (Чорнобаївський район Черкаської області), В. Баса (П'ятихатський район Дніпропетровської області), В. Ващенко (Волноваський район Донецької області), В. Товмаченко (Старобільський район Луганської області). Вони розповідали про організацію і планування роботи районних штабів «КП»,

вели розмову про використання засобів гласності в роботі дозорців, узагальнювали досвід «прожектористів» колгоспів, радгоспів, діяльності дозорців в сфері обслуговування населення в сільській місцевості, тісної співдружності штабів «КП» з народними контролерами.

Перед учасниками семінару виступив керівник лекторської групи республіканського товариства «Знання» Є. О. Левада.

10 квітня — знову обмін досвідом своєї діяльності. Начальник штабу «КП» Дніпропетровського району Дніпропетровської області В. Обуховський розповів про участь комсомольських організацій і штабів та постів «Комсомольського прожектора» у використанні і збереженні техніки. Секретар комсомольської організації колгоспу імені Леніна Олександрійського району Кіровоградської області О. Карпенко повідомив про нове в роботі колгоспних дозорців.

Сьогодні семінар продовжує роботу.

ПОСІВНА КУЛЬТАРМІЙЦІВ

Буревісник, що схожий з чорною блискавицею, ширяє над просторим українським степом. І степ прислухається. Вгамувався весняний пестун-легіт, пришикли біля своїх сталевих коней молоді механізатори. Славнозвісний твір О. М. Горького читає семікласниця Галина Білоусова.

Потім на зміну «Буревіснику» виходять хлопчак і дівчатка в барвистих молдавських костюмах. Нестримний танок кличе в коло зачарованих глядачів, поле, весну. Оплески. Важкі долоні з влччністю плещуть юним аматорам.

Сильний голос полонить увагу всіх присутніх. Перед очима постають далекі сиви Карпати, адже пісня про них. Це співає директор Будинку культури і керівник агітбригади А. Д. Нужний.

Склад агітбригади — переважно учні. Незважаючи на молодий вік учасників, цей колектив тримає перше місце по Устинівському району. Достойно він показав себе й на огляді.

Агітбригада радгоспу «Інгульський» має в своєму репертуарі патріотичні та ліричні твори, танці. Зараз в аматорів посівна пора. Щиро сють вони пісні не тільки серед робітників свого радгоспу, а й в сусідніх селах. Вже в цьому році вони побували зі своїми виступами в колгоспах імені Державинського та Петровського.

Активним учасником агітбригади є директор радгоспівського профтехучилища, лектор і інформатор Т. С. Орленко.

До 50-річчя ВЛКСМ самодіяльні артисти-агітатори готують нову цікаву програму.

В. ЛОЄВСЬКИЙ.

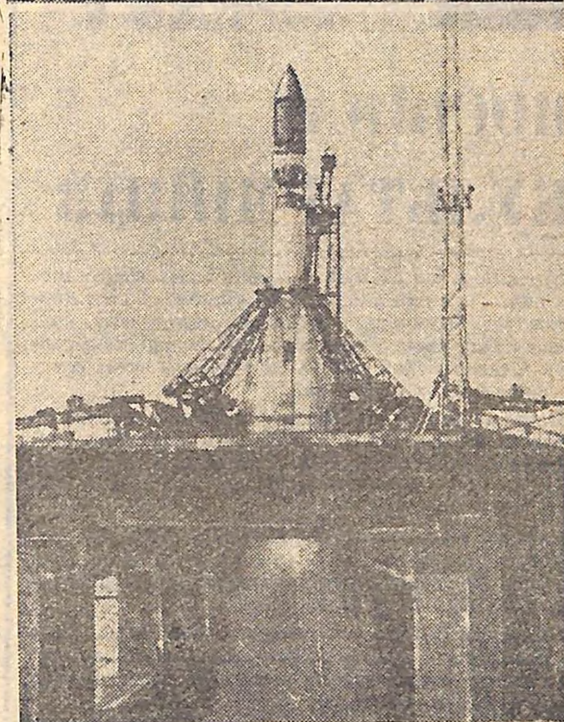
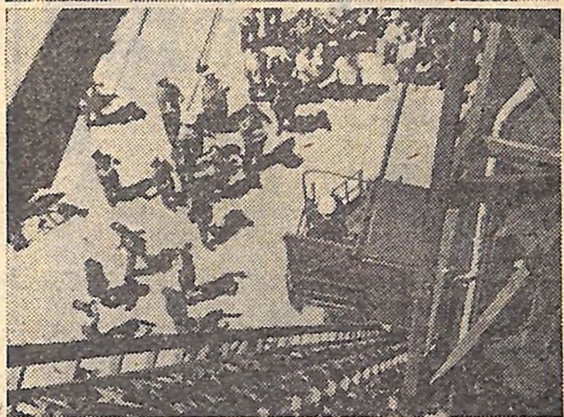
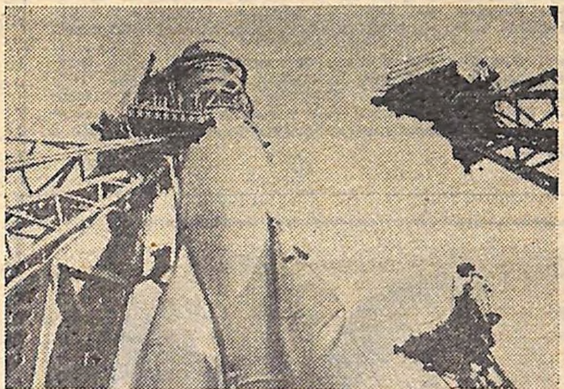
Устинівський район.

На фото: учасниці агітбригади Л. Філіштан, Л. Губенко, Т. Чагадар, Г. Білоусова (агори); агітбригада виступає перед механізаторами (внизу).

Фото В. КОВПАКА.

ЗАВТРА — ДЕНЬ КОСМОНАВТИКИ

Ці документальні кінокадри, що розповідають про перші кроки людини в космос, вже стали історією (на фото зверху вниз): космічний корабель «Восток» на стартовому майданчику; космонавт перед підйомом у кабінку космічного корабля; ще мить — і «Восток-1» шугоне в космос; академік Сергій Павлович Корольов.

Фото АПН.

Він був дуже скромним, не любив реклами, але одного разу з радістю відгукнувся на прохання журналістів Агентства преси Новини розказати про себе, про своє життя і політ у космос. Мова йшла про книгу для дітей.

Розповідь Юрія Гагаріна відкрила книгу, випущену видавництвом «Дитяча література», підготовлену разом з АПН. Книга називається «Космонавти розповідають» і вилітає цього року другим виданням. Публікуємо розповідь Юрія Гагаріна з цієї книги.

ПОКИ ЩО — ВСЕ ЗЕМНЕ

Дитинство моє пройшло в селі Клушині, Смоленської області, потім — у невеликому місті Гжатську. Батько й мати, так само, як і діди та бабусі, — селяни. Я щиро сміявся, коли визнавав, що за кордоном хтось пустив чутку, ніби я походжу із знатної родини князів Гагаріних, які до революції володіли палацами і кріпаками.

Мої батьки зараз люди літні. Вони народилися ще до перемоги Радянської влади. Тому освіти одержати не могли. А вже до 1917 року навіть чотири класи школи були доступні далеко не для всіх селянських дітей. Але я пам'ятаю, як у селі говорили: «Золоті руки в Олексія Гагаріна!».

І справді, в батька спорилася будь-яка робота — і столяра, і муляра, і хлібороба, і слюсаря. До цього він привчав і нас, трьох синів і дочку. Ми пишались, коли вперше щонебудь виходило самостійно: чи вдалося запрягти конячину, насадити сокиру на топориче, поправити тин...

Мама на диво багато читала. Вона могла відповісти майже на будь-яке моє запитання. Мені вона здавалася, та й нині здається, невичерпним джерелом життєвої мудрості.

До навчання я ставився серйозно. Не гнався за добрими оцінками в щоденнику, а просто хотів знати як можна більше, навчитися всьому як можна швидше.

Але я обмовився: «В щоденнику». Насправді в клушинській школі, поріг якої я переступив 1 вересня 1941 року, щоденників не було і в згадці. Йшла війна. У невеличкій кімнаті од-

БАЧУ ЗЕМЛЮ

ночасно навчалися два класи — перший і третій. Потім в другу зміну — другий і четвертий. Навіть зошити були рідкістю. Часто доводилося писати на полях газети, на шматках шпалери...

Якось, повертаючись з дітьми зі школи, ми побачили невисоко в небі два радянських літаки.

— Дивіться-но! — гукнув хтось із товаришів. — Невже один підбитий?

Справді, маленький винищувач завалювався то на одне крило, то на друге і все нижче й нижче хилився до землі. Другий великий колами літав над ним, як один птах над іншим, підбитим. Льотчиків, певно, коштувало великих зусиль утримувати літак від падіння. Йому вдалося, нарешті, посадити машину на торфовищі за околицею. При посадці літак переломився, але пілот встиг вистрибнути з кабіни.

— Другий сідає!

Ми кинулися до болота.

Дійсно, другий літак приземлився поряд, на лузі. Льотчик не кинув друга в біді. Вони переночували в Клушині, а ранком полетіли на справній машині.

«Сам гинь — товариша виручи» — цю приказку мені довелось не раз чути пізніше від колишніх фронтовиків, від інструкторів в аероклубі, від командирів в авіаційних частинах, в яких я служив. Але я вже давно знав, що означає ця приказка: випадок з

двома льотчиками, їх мужність я ніколи не забуду.

Війна принесла багато негод. Ми переїхали до Гжатська, але й там довелось перенести немало горя. На обліку був кожен шматок хліба. І в 1949 році, коли мені минуло 15 років, я вирішив залишити навчання в середній школі, щоб швидше почати допомагати батькам. Мета була ясна: вступити працювати на завод і вже потім продовжувати навчатися заочно. Багато гжатських хлопців так і робили.

Звичайно, і матері, й батькові не хотілося розлучатися зі мною, їм здавалося, що я ще маленький, хоч самі в такому віці вже працювали по-дорослому. Нарешті, вирішили, що я поїду в Москву до дядька, який підкаже, як бути далі.

Дядько порадив мені піти в ремісничу училище при заводі сільськогосподарських машин в Люберцях, московському передмісті.

В училищі визначилася моя майбутня професія, якій не судилося стати основною: формувальник ливарного цеху. Професія не з легких. Вона вимагає не тільки знань і досвіду, а й великої фізичної сили. Але вільний час залишався. Його вистачало й на виконання комсомольських доручень, і на гру в баскетбол, якою я завжди захоплювався, незважаючи на свій не дуже високий зріст.

(Далі буде).

РЕДАКЦІЯ ОДЕРЖАЛА ВІДПОВІДЬ

ЩИРЕ СПАСИБІ

Комсомолец Микола Патратій, закінчивши курси трактористів, а потім шоферів, кілька місяців не працював, бо в колгоспі імені Леніна Новоукраїнського району, бачте, не було для нього роботи, а точніше, керівники господарства і секретар комсомольської організації артілі Світлана Пономаренко байдуже поставилися до долі юнака. З невідомих причин Миколі не виплатили також гроші за час навчання на курсах трактористів. Про це йшлося в кореспонденції «Запізніла чуїність» («Молодий комунар» від 5 березня ц. р.).

Редакція одержала лист від Миколи. «Добрий день, дорога редакціє! Я вам повідомляю, що гроші за курси трактористів мені виплатили. За мною правління артілі закріпило трактор «Т-38».

Від мене і нашої сім'ї щире спасибі, що ви чуїно поставилися до мого становища. Микола ПАТРАТІЙ».

АРКАДІЙ ГАЙДАР — У РОБОЧОМУ СТРОЮ

КАНІВ, Черкаської області. В бібліотеку-музей Аркадія Гайдара надіслано розрахункову книжку, випущену на ім'я члена бригади комуністичної праці земснаряд № 308, який працює на будівництві Канівської ГЕС, — Аркадія Петровича Гайдара. Сюди ж передано його посвідчення і значок ударника комуністичної праці.

Ще минулого року колек-

тив земснаряда, яким керує заслужений будівельник УРСР Володимир Маркін, вирішив зарахувати письменника до своєї бригади і виконувати його норму, а гроші, що належать Гайдареві, передати дитячому садку «Білочка», де живуть діти гідробудівників. Вже понад 1,5 тисячі карбованців переказано підшефним малюкам.

(РАТАУ).

ІДЕ УДАРНИЙ МІСЯЧНИК

мальовничий куточок нашого міста.

Б. БЕРНЕНКО,
секретар комсомольської організації енергоцеху.

На знімку: комсомольці агрегатного заводу в міському саду.

Фото О. ПЛУЖНИКА.

НОВГОРОДКА. Ініціаторами озеленення селища стали комсомольці районного відділення «Сільгосптехніка». Молоді механізатори прибули на недільник, маючи з собою два трактори. Розчистили пустир, викорчували коріння старих дерев. А потім посадили ялини. Разом зі своїм ватажком Борисом Калашником вони упорядковували алеї, клумби. Ентузіастам цієї комсомольської організації допомагали ще біля 50 юнаків та дівчат з інших організацій райцентру.

В. ТРОЯН.

КОЛИ ЗАСНОВАНО ПОМІЧНУ?

Донедавна небагатьом було відомо, що наша Помічна заснована 100 років тому, хто був першими її мешканцями. Не все було відомо і про участь помічанців у боротьбі за становлення Радянської влади, за волю і щастя.

Тепер про це можна дізнатися в місцевому історичному музеї, який створили учні школи № 2

під керівництвом вчителя історії Н. Є. Бітюкова.

Відвідувачі із хвилюванням вдивляються в скупі рядки листа, написаного рукою комісара Горовича, який командував бронепоездом, що громив бандитів у нашій місцевості в громадянську війну.

Фотознімки розповідають про перший суботник, першу комсомольську ор-

ганізацію на чолі з М. Чорбою, перший трактор...

Майже два з половиною роки наше селище було під ярмом фашистських окупантів. Стенди, портрети розповідають про червонозоряних визволителів, що загинули в боях за Помічну...

Поки що наш музей займає невелику площу, але кожний, хто побував

у ньому, залишається задоволений. Екскурсоводи Т. Калмикова та Л. Руденко цікаво розповідають про експонати музею, про участь помічанців у Великій Жовтневій соціалістичній революції, у виконанні завдань перших п'ятирічок, про участь у Великій Вітчизняній війні, про сучасне життя нашого міста.

Л. ПЕДЧЕНКО,
десятикласниця Помічанської школи № 2.

„НЕ ЗНАЮ, ЯКУ МОВУ ОБРАТИ“

Перший лист був такого змісту:

«Високошановний пане, для мене становить особливе задоволення послати Вам невелику працю, поштовхом до написання якої послужив Ваш твір «Капітал».

Ви, можливо, пам'ятаєте, що я мав честь познайомитися з Вами влітку 1872 року у пана Енгельса через посередництво пана Лаврова.

Я сподіваюся, що зможу у найближчій часі опублікувати в «Революціоніст» деякі мої міркування щодо розвитку різних форм виробництва.

Крім того, я готую ще більш крупну працю з прикладами, але я ще не знаю, яку мову обрати для цього — французьку чи німецьку.

ЛИСТУВАННЯ
НАШОГО
ЗЕМЛЯКА
З К. МАРКСОМ

З глибокою пошаною С. Подолінський».

Карл Маркс не тільки сам уважно ознайомився з одержаним рукописом, а й надіслав його Ф. Енгельсу, просив сказати своє слово. Ф. Енгельс надіслав Марксу два листи, де йдеться про наукову працю Сергія Подолінського. Він відзначив, що український вчений зробив цінне відкриття: довів, що людська праця сприяє довшому утриманню сонячної енергії на поверхні Землі, аніж це було б без такої діяльності людини.

Хто ж такий Сергій Подолінський?

Народився він 31 листопада 1850 року в заможній родині, дістав блискучу освіту. Ще навчаючись у Київському університеті, він познайомився з «Капіталом» Маркса. За кордоном вивчав медицину, дістав ступінь доктора медицини. Але набагато більше часу й зусиль приклав він, займаючись соціалістичною пропагандою. Його перу належить біля 20 наукових і публіцистичних робіт. Ще за життя його праці перекладалися на цілий ряд європейських мов, у тисячах примірників поширювалися на Україні, в тому числі й у Єлисаветграді.

2—7 вересня 1872 року С. Подолінський був присутній на засіданнях Гаазького конгресу І Інтернаціоналу, слухав виступи Маркса і Енгельса, розмовляв з делегатами з багатьох країн, жив з ними в однім готелі.

Після закінчення засідань Сергій Андрійович приїхав на Україну, деякий час працював земським лікарем у Новомірогороді, в рідному селі Ярославі. Ця робота дала йому багатий матеріал про життя, працю і сподівання селян. У його наступних працях зустрічаємо посилання на власні спостереження тих років.

Зібравши деяку суму грошей, Подолінський повертається за кордон і продовжує писати й видавати

пропагандистську літературу. Особисте його життя склалося невдало, до того ж під тиском властей батьки відмовили йому в допомозі. Він невиліковно захворів.

Карл Маркс дізнався про це і написав Подолінському. Лист був великою радістю для хворого.

На півслові зупинилося роботаще перо С. Подолінського, визначного вченого і громадського діяча. 12 липня 1891 року його не стало.

В архіві Карла Маркса збереглися цитовані вище листи Подолінського й Енгельса, лишився конспект, зроблений Марксом при читанні праці Подолінського. Вивчаючи листування Маркса і Енгельса, В. І. Ленін звернув увагу на С. Подолінського й додав своє слово.

Іван БОЙКО,
краєзнавець.
м. Новомірогород.

В. І. Ленін виступає з промовою на відкритті тимчасового пам'ятника К. Марксу і Ф. Енгельсу на площі Революції в Москві 7 листопада 1918 року.

ВІДКРИВАЄТЬСЯ завіса — і заплотеніло на сцені полотнище прапора. На ньому напис «50-річчю Ленінського комсомолу присвячується». Так починається в Українському музично-драматичному театрі ім. М. Кропивницького героїчна драма В. Титова та К. Міленка «Всім смертям на зло»...

Тяжко, мабуть, знайти молодшу людину, яка, читаючи повість Вл. Титова, не захоплювалася її героєм. Надзвичайно захопив цей матеріал і акторів-кропивничан, особливо, звичайно, молодих — адже кожному з них хочеться зіграти на сцені роль сучасника.

Спектакль виявився динамічним, переконливим. Вражає, насамперед, трагедія героя, його нелегка боротьба за місце в житті, мужність і самовідданість його дружини, яка приймає виклик долі нарівні з чоловіком.

В тому, що глядач відчуває в собі нові сили, потребу рівнятися на героїв, велика заслуга виконавців головних ролей А. Келюха (Сергій) та Е. Мельниченко (Таня). Саме на них лежить основний тягар спектаклю, і, відчувачи відповідальність за це, глибоко зрозумівши душевну красу і силу своїх героїв, вони широко прагнуть донести ці риси до глядача.

Що ж, можна вважати, що з цим завданням вони справилися.

Напочатку ми бачимо Сергія серед хлопців з його бригади. Він такий же, як і всі, хіба що трохи його виділяє загострене почуття обов'язку «Треба» — неодноразово говорить він і друзям, і Тані. Це у Келюха звучить не як агітація, а як особисте переконання. Але коли старий шахтар Кузьмич говорить: «Ми, шахтарі, народ особливий, на працю — як у бій!» — то і Сергій, мабуть, до кінця не відчуває глибокого змісту цих слів. Так, праця нелегка, але «як у бій»?

Та то тільки перше враження. У бою заради перемоги часто накладають життям. Так і Сергій у незвичайний момент — аварія в шахті — кинув на провід високої напруги не просто своє велике здорове тіло, кинув своє життя. І думав він при цьому не про себе, а про тих шахтарів, що в лаві. Чудом Сергій залишився жити. Але за життя треба було заплатити надто дорогою ціною: руками, попеченими так, що їх довелось ампутувати.

А. Келюх знаходить можливість підкреслити це горе кожним своїм словом, кожним жестом... У саду квітнуть прекрасні троянди. Сергій хотів би зірвати Тані квітку. Ось він зробив рішучий крок до куща троянд і, зазвер, зірвати троянду нічим. В цій малесенькій сцені А. Келюх стоїть спиною до глядача, ми не бачимо його обличчя. Але у його позі, у всій його такій незграбній — без рук! — постаті стільки розпачу, що підкочується вологий клубок до горла, тягнеться хусточки до очей і поспіває і молодих жінок в залі.

Так, А. Келюх зумів переконати глядача у глибокій правдивості образу свого героя, зумів примусити переживати з ним і горе, і радість людини, що перемогла, знайшла своє місце в житті.

Але, безсумнівно, успіх цей ділить і Таня — Мельниченко. Ця тендітна жінка, яку багато хто ще приймає за дівчинку, не з жалю, а з великої лю-

Скажи смерті „НІ!“

бові до Сергія віддає себе боротьбі за його майбутнє, за їхнє щастя. Ось вона підходить до Сергія, простягає свої маленькі руки: воли і твої. Велетень Сергій і мініатюрні руки Тані! Начебто комічно. Але так ця сцена не бачиться. Бо Таня просто вражає своєю внутрішньою душевною силою. Таня — Мельниченко без мелодраматики, спокійно, переконливо, але як вперто! — підтримує Сергія, веде його до перемоги над самим собою.

Образи Сергія і Тані — провідні в п'єсі, добре виписані авторами. На жаль, інші образи п'єси, за винятком Єгорича, змальовано лиш окремими мазками, надто мало драматургічного матеріалу для їх акторського втілення. На це звертають увагу і актори, і режисер, з цим погодився, до речі, на недавній зустрічі в Луганську й автор повісті та п'єси «Всім смертям на зло» Владислав Титов.

Звичайно, ця обставина викликала небезпеку схематичного зображення ряду персонажів. На мою думку, кропивничани щасливо уникли цієї небезпеки. Молоді актори В. Зіноватий, В. Потоцько, В. Дьяков, Л. Гава (Микола, Рафік, Петя, Серьожа) — зуміли знайти фарби, окремі тонкі штрихи для того, щоб з небагатого матеріалу створити образи, уникнути штампу.

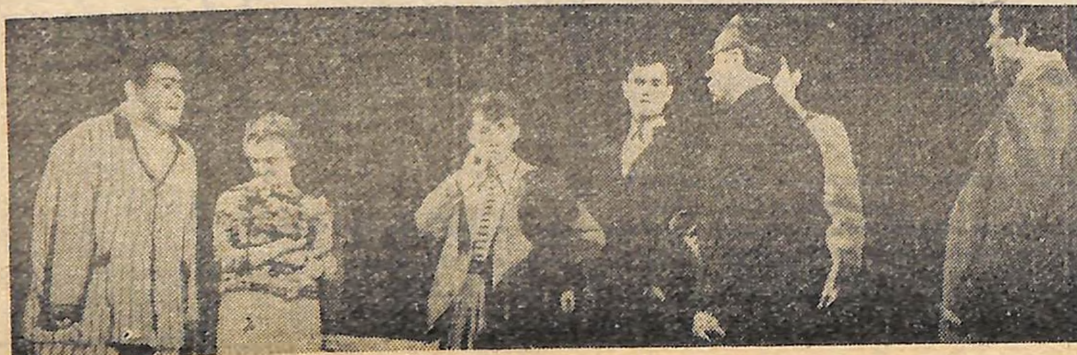
Перші постановки п'єси, здійснені молодим колективом, свідчать про успіх. Це успіх молоді театру, успіх представників старшого покоління — Г. Семенова, І. Терентьєва, І. Касьяна, М. Овчинникова, на яких, певно, ривнялася молодь, і — поза всяким сумнівом — успіх режисера Аліма Ситника.

Колектив створив вражаючий і дуже потрібний спектакль — і за це йому щира подяка. І побажання молодим митцям нових творчих успіхів.

С. ЯНЧУКОВ.

На фотосцені з вистави «Всім смертям на зло».

Фото В. КОВПАКА.

«ЗІРКА» ПОЧИНАЄ СЕЗОН

ника, Квасов передав м'яч в центр Миколі Корольову, той в один дотик—Віктору Ступаку, який побіг уліво, а останній також без затримки переадресував його знову Квасову, який цим часом перемістився в центр. Його удар метрів з 23-х був невідпорним.

Відкриття тридцятій першості країни в рік 70-річчя вітчизняного футболу кіровоградці відзначили особливо урочисто. Після того, як голова обласної ради спортою В. А. Жученко привітав учасників матчу — спортсменів місцевої «Зірки» та дебютантів другої групи класу «А», футболістів херсонського «Локотива», і капітани команд підняли прапор двічі ювілейного сезону, на зеленій килим поля приземлився вертоліт. З нього висадився «десант» на чолі з ветераном кіровоградського футболу, колишнім гравцем «Зірки», головою обласної федерації футболу Ю. Г. Калашниковим. «Десантники» вручили капітанам обох команд по м'ячу з пам'ятними написами, піднесли їм, а також суддям матчу квіти. Десятків зо два піонерів, немов метелики, випурхнули на поле з-під центральної трибуни і піднесли квіти кожному гравцеві.

А потім почалося головне — напружений хвилюючий поєдинок. Господарі поля одразу ж виявили «негостинність», притиснувши залізничників до їх штрафного майданчика. А через деякий час їм самим та й їхнім прихильникам довелося похвилюватися: Анатолій Кравченко неохайно і необачно відкотив м'яча воротареві Леоніду Колтуну так, що біля нього опинився раніше один з нападаючих гостей. Та, на щастя, той пробив прямо у воротаря, який вибіг назустріч. Рахунок забитим голам на 13 хвилин відкрив бомбардир «Зірки» Віктор Квасов. Це було зроблено на великих швидкостях і дуже красиво. Обвівши захис-

ника, Квасов передав м'яч в центр Миколі Корольову, той в один дотик—Віктору Ступаку, який побіг уліво, а останній також без затримки переадресував його знову Квасову, який цим часом перемістився в центр. Його удар метрів з 23-х був невідпорним.

Та на 26-й хвилині Віталій Дровецький відквитав гол, а перед самою перервою його товариш по нападу Павло Гайдук довів рахунок до 2:1 на користь херсонців.

Половина другого тайму пройшла безрезультатно. Тільки на 69-й хвилині Кравченко астановив рівновагу, а незадовго до фінального свистка Андрій Товт, який щойно замінив Анатолія Лебеда, вивів свою команду вперед.

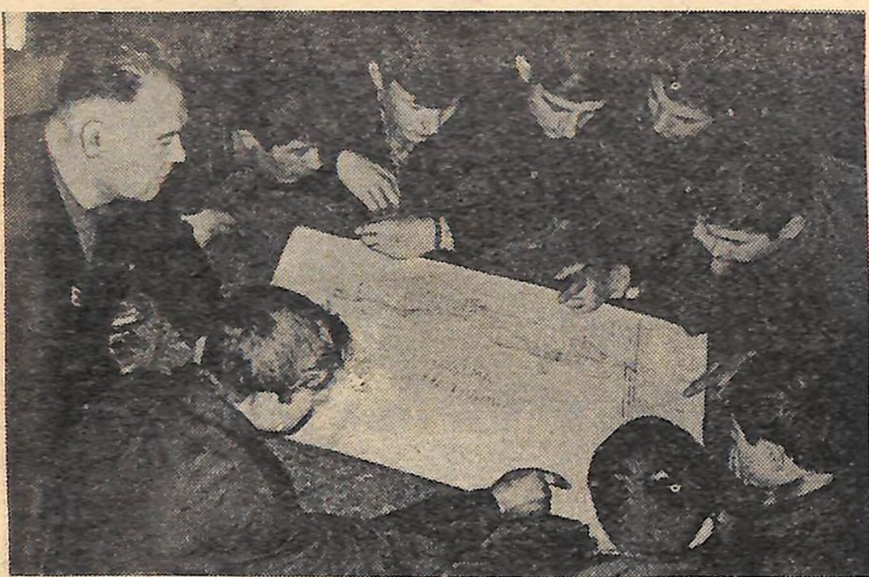
Таким чином, вигравши з рахунком 3:2, «Зірка» зробила перший крок у новому сезоні.

Після гри Віктору Квасову було вручено приз, встановлений обласною радою товариства «Авангард» для кращого гравця цього матчу.

Наступний матч кіровоградці проведуть 16 квітня у Миколаєві з місцевим «Суднобудівником».

***

Решта матчів першого туру закінчилась так: «Дніпро» (Дн.) — «Зірка» (Рязань) — 1:0, «Авангард» — «Шинник» — 1:1, «Таврія» — «Металіст» — 0:0, СКЧФ — «Металург» (Л.) — 0:0, «Кубань» — «Металург» (К.) — 1:0, «Динамо» — «Сокол» — 0:0, «Спартак» (Н.) — «Труд» — 0:5, «Дніпро» (К.) — «Текстильник» — 0:0, «Металург» (З.) — «Ростсельмаш» — 3:1.

Всі дванадцять учбових груп Гайворонського сільського професійно-технічного училища побували минулого року в поході по місцях бойових дій партизанського загону «Буревісник». Зараз слідопити разом з викладачем К. Ковпаком розробляють карту-схему майбутніх походів, які присвячують 50-річчю Ленінського комсомолу. Фото В. ЗЕМНОРІА.

КРОС СІЛЬСЬКИХ ЛЕГКОАТЛЕТІВ

Тринадцять районів було представлено в Олександрівці на обласному легкоатлетичному кросі на приз газети «Правда». Чомусь не виставили учасників Петрівський, Новорхангальський, Олександрійський, Вільнянський та інші райони. Для юнаків 17 — 18, 19 — 20 років і старше 20 років була однакова дистанція — три кілометри. Краще всіх її зробили наймолодші. Зокрема, Володи-

мир Буть з Компаніївки уклалися у 8 хвилин 53 секунди. На 12 секунд пізніше фінішував його ровесник з Долинської Олександр Руденко. У юнаків середньої вікової групи Василя Ковалова (Знамянський район) і Микола Ласковського (Компаніївський район), які зайняли два перших місця, час відповідно 9 хвилин 13 секунд і 9 хвилин 34 секунди. Знамянські спортсмени Петро

Богатиренко та Іван Кукса були найсильнішими серед старших. Перший з них показав час 9 хвилин 12 секунд, другий — на 4 секунди гірший. Усі шість учасників виконали норму другого розряду. Перше підготовленими до змагань виявилися дівчата. Навіть переможці в усіх трьох вікових категоріях — Надія Диковська (Олександрівка), Євдоія Сушило і Валентина Люля (обидві із Знамянського району) не підняли вище третього розряду. Командою перемогли компаніївці. На другому місці — знамянці, на третьому — новомірогородці.

ПОКАЗУЄ КІРОВОГРАД

П'ЯТНИЦЯ, 12 квітня. Перша програма, 10.00 — Художній фільм «Людина з планети Земля». (Кіровоград) 11.45 — Перший СРСР з хокею: «Динамо» (М) — ЦСКА. Відеоза-

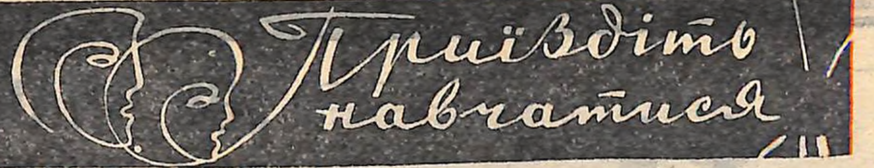
пис. (М) 17.00 — Урочисте засідання та концерт, присвячені Дню космонавтики. Передача з Кремльського Палацу з'їздів (М). В перервах — телевізії. (К) 21.00 — Естафета новин. (М) 21.45 — Тележурнал «Від Дніпра до Бугу». (Кіровоград).

Друга програма. 11.00 — Телевізії. (К) 11.15 — Концерт. (К) 21.45 — Театральна вистава (К).

СУБОТА, 13 квітня. Перша програма. 9.00 — Гімнастика для всіх (М) 9.45 — Тележурнал. (М) 10.00 — «3 дні народження». Музично-розважальна програма. (М) 10.30 — В ефірі «Молодість» (М) 11.00 — Для дошкільників і молодших школярів. «Приходь, казок». (М) 16.00 — Програма кольорового телебачення (М) 17.30 — «Клуб кіномандринків». (М) 18.30 — «Понта вогника». (М) 19.30 — Розповідає Іраклій Андріничов. Передача із залу імені Чайковського (М) 20.30 — «На мерицінах України» (К) 21.00 — «Клуб любителів пісні». (М) 22.00 — Екран дружби. «Світло за шторами». Художній фільм. (М) 23.20 — Теленовіни. (М) 23.30 — Програма передач. (М) 23.35 — Естрадинний концерт. (М).

Редактор В. ПОГРІБНИЙ.

м. Кіровоград, вул. Пушчарського, 36. Телефони: редактора — 2-45-00, відповідального секретаря — 2-45-35, відділів — 2-45-36.

ДНІПРОПЕТРОВСЬКИЙ
ІНДУСТРИАЛЬНИЙ
ТЕХНІКУМ

ОГОЛОШУЄ НАБІР УЧНІВ

на 1968—1969 навчальний рік на базі 7—8 та 10 класів по спеціальностях:
електричні станції, мережі і системи;
електробудівництво підприємств і установок;
обладнання заводів чорної металургії;
експлуатація автоматичного обладнання в металургії.
Строк навчання на базі 7—8 класів 3 роки 6 місяців, на базі 10 класів — 2 роки 6 місяців.

Заяви приймаються з 1 червня по 31 липня від учнів з освітою за 8 класів і з 1 червня по 15 серпня від учнів з освітою за 10 класів. Вступні іспити проводяться з 1 по 20 серпня.

За довідками звертатися на адресу: м. Дніпропетровськ, пр. Калініна, 55, кімната 106. Телефон 2-15-01. ДИРЕКЦІЯ.

ВОЗНЕСЕНСЬКИЙ
СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИЙ
ТЕХНІКУМ

ОГОЛОШУЄ НАБІР УЧНІВ

на 1 курс стаціонару по спеціальностям:
агроном-плодоовочевод із спеціалізацією по виноградарству, агроном по захисту рослин та на заочне відділення на 1 курс (на базі неповної середньої школи) і на третій курс (на базі середньої школи) по спеціальності агроном-плодоовочевод із спеціалізацією по виноградарству.

Заяви з документами надсилаються поштою або особисто. Адреса технікуму: м. Вознесенськ, Миколаївської області, вул. Ігнатова, 1. ДИРЕКЦІЯ.

ДНІПРОРУДНЕНСЬКИЙ
ГІРНИЧИЙ
ТЕХНІКУМ

ОГОЛОШУЄ ПРИЙОМ УЧНІВ

на 1968—1969 учбовий рік по спеціальностях:

підземна розробка рудних і нерудних копалин;
гірничя електромеханіка;
будівництво гірничих підприємств.

До технікуму приймаються особи з неповною середньою і середньою освітою. Вступні іспити з 1 серпня по 20 серпня.

На базі неповної середньої школи:
з російської чи української мови (диктант), з математики (письмово й усно).

На базі середньої школи:
з російської чи української мови (твір), з математики (письмово й усно).

Заяви подані на ім'я директора з зазначенням обраної спеціальності. До заяви додаються: документ про освіту (оригінал), автобіографія, медична довідка (форма № 286), три фотокартки (3x4).

Прийом заяв з 1 червня по 31 липня.

Медальці і підмінники неповної середньої школи зараховуються до технікуму без іспитів.

Зараховані до технікуму забезпечуються гуртожитком.

Адреса технікуму: Запорізька область, Василівський район, м. Дніпрорудний, гірничий технікум. Телефон 2-75. ДИРЕКЦІЯ.

ХЕРСОНСЬКИЙ ОРДЕНА ТРУДОВОГО ЧЕРВОНОГО
ПРАПОРА СУДНОМЕХАНІЧНИЙ ТЕХНІКУМ
ІМ. АДМІРАЛА Ф. Ф. УШАКОВА

ОГОЛОШУЄ ПРИЙОМ УЧНІВ

з освітою за 8 та 10 класів на спеціальності:
суднокорпусобудування;
суднові машини і механізми;
технологія зварювального виробництва;
суднова автоматика;
районний електрозв'язок та радіофікація.

За довідками звертатися на адресу: м. Херсон-25, пр. Ушакова, 20, судномеханічний технікум. Телефон 2-58-52. ДИРЕКЦІЯ.

ГОРЛІВСЬКИЙ КОМУНАЛЬНИЙ ТЕХНІКУМ

ОГОЛОШУЄ НАБІР УЧНІВ

на 1-й і 2-й курси денного, 1-й і 3-й курси заочного та на 1-й курс вечірнього відділень на 1968 рік по спеціальностях:

технік-теплотехнік по теплотехнічному обладнанню промислових підприємств — на денне і заочне відділення на базі восьмирічної і середньої школи;

технік-сантехнік по сантехнічному обладнанню будов — на денне і вечірнє відділення на базі восьмирічної школи;

технік-механік по обладнанню фабрик хімічестки і фарбування одягу і пралень — на денне відділення на базі восьмирічної школи.

Вступні іспити проводяться:
для вступаючих на базі восьмирічної школи — з математики (усно), російської чи української мови (диктант).

Строк навчання: на денному відділенні 3 роки 6 місяців, на вечірньому і заочному — 4 роки 6 місяців;

для вступаючих на базі середньої школи — з математики (усно), з російської мови і літератури чи української мови і літератури (твір).

Строк навчання: на денному відділенні 2 роки 6 місяців, на заочному відділенні 2 роки 6 місяців.

Учні денного відділення забезпечуються стипендією на загальних підставах. Інгородні забезпечуються гуртожитком.

Прийом заяв на денне відділення: на базі восьмирічної школи — з 1 червня по 31 липня, на базі середньої школи — з 1 червня по 15 серпня; на вечірнє відділення — з 3 травня по 6 серпня; на заочне відділення — з 3 травня по 10 серпня.

Вступні іспити:
на денне відділення — з 1 по 20 серпня;
на вечірнє відділення — з 1 по 10 червня, з 1 по 10 липня і з 7 по 12 серпня;

на заочне відділення — з 11 по 20 червня, з 11 по 10 липня і з 13 по 20 серпня.

До заяви на ім'я директора додаються: документ про закінчення восьмирічної (середньої) школи (оригінал), автобіографія, три фотокартки (3x4), довідка про стан здоров'я (форма № 286), витяг з трудової чи колгоспної книжки і довідка з місця роботи з позначенням займаної посади, віськовий квиток і паспорт (для тих, що не досягли 16 років, — свідоцтво про народження) пред'являються особисто.

Особи, нагороджені після закінчення школи похвальною грамотою чи медаллю, приймаються до технікуму без вступних іспитів.

Особам, що вступають на заочне відділення і мешкають за межами м. Горлівки, за дозволом дирекції технікуму дозволяється складати вступні іспити в найближчому до місця проживання технікумі.

Без виклику на іспити не приймаються. Адреса технікуму: м. Горлівка-26, Донецької області, вул. Рудакова, 35. Телефони: 98-35, 98-31 по місту.

НОВОКАХОВСЬКИЙ ТЕХНІКУМ
ГІДРОМЕЛІОРАЦІЇ, МЕХАНІЗАЦІЇ
ТА ЕЛЕКТРИФІКАЦІЇ СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА

ОГОЛОШУЄ НАБІР УЧНІВ

на 1968—1969 навчальний рік денного і заочного навчання по спеціальностях:

гідромеліорація сільського господарства;
механізація сільського господарства;
електрифікація сільського господарства.

До технікуму на денне навчання по спеціальності гідромеліорація приймаються особи з освітою 7—8 та 10—11 класів, по спеціальностям механізація та електрифікація — з освітою 7—8 класів.

На заочне навчання по всіх спеціальностях приймаються особи з освітою 7—8 та 10—11 класів.

Прийом документів на денне навчання до 31 липня. Вступні іспити з 1 по 20 серпня.

Прийом документів на заочне навчання до 30 листопада. Вступні іспити по спеціальності механізація з 14 по 19 жовтня, по спеціальностям електрифікація і гідромеліорація — з 16 по 21 грудня.

Вступники складають іспити з української мови і літератури (письмово) та математики (письмово й усно). Учні забезпечуються гуртожитком. Стипендія на загальних підставах.

Документи надсилаються на адресу: Херсонська область, м. Нова Каховка, пр. Дніпропетровський, 23, приймальня комісія. ДИРЕКЦІЯ.

